

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 101. szám

2001. május

„És Ő adott némelyeket... pásztorokul...”

- Ef.4:11. -

Gyülekezetünk, a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet tagsága 2001. április 8-án tanácskozást tartott, melynek keretében a Isten vezetésére figyelve úgy döntött, hogy lelkipásztori szolgálatra meghívja Dr. Almási Mihály testvért. Az alábbiakban közreadjuk Almási testvér választását:

*„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!”
(Ef.1:2.)*

**Kedves Testvérek az Úr Jézusban,
Kedves Gyülekezet!**

Meghatódva és örömmel olvastuk azt a levelet, amelyet Mészáros Kornél főtítkári testvértől, a gyülekezet ügyintéző lelkipásztorától kaptunk. Köszönjük azt a megtisztelő bizalmat és szeretetet, ami felénk megnyilvánult az április 8-i lelkipásztor választás során.

Azóta, hogy a gyülekezet elöljárósága megkeresett azzal a kérdéssel, hogy ha a gyülekezet bizalma is felém fordul és meg-

hív lelkipásztorának, vállalnám-e a szolgálatot, sokat imádkoztunk a családban azért, hogy az Úr akarata érvényesüljön a gyülekezet életében, döntéseiben; és hogy mi is felismerjük és elfogadjuk az Ő vezetését. Az Úr most is, mint oly sokszor életünk során, meghallgatta az imádságokat. Isten és emberek előtti felelősségünk tuda-

tában, az Úr vezetésére figyelve, örömmel és szeretettel írom:

**ISTEN IRÁNTI HÁLÁVAL FOGADJUK
A GYÜLEKEZET MEGHÍVÁSÁT, ÉS
VÁLLALJUK A SZOLGÁLATOT.**

Bízunk a mi Urunk ígéretében és tudjuk, hogy velünk lesz abban a munkában, amit közösen, a Testvérekkel együtt szeretnénk végezni – az Ő dicsőségére.

Isten gazdag áldását kívánjuk a Gyülekezetre, minden egyes Testvérről!

Imádkozó szeretettel – az új évezred első húsvétján,

Végezetül hadd szóljon újra az Ige: „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szűkösegeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. Az Istennek pedig, a mi Atyánknak dicsőség mind örökkön örökké. Ámen. (Fil. 4:19-20.)

Új lelkipásztorunk rövid életrajza

Dr. Almási Mihály 1945-ben született Kiskunhalason.

Kecskeméten érettségizett. 1969-ben nyert lelkesi diplomát a Baptista Teológiai Akadémián Budapesten. 1976-ban diplomázott Debrecenben a Református Teológiai Akadémián. Ugyanitt 1981-ben teológiai, 1998-ban filozófiai doktori címet szerzett.

Tanulmányokat folytatott Svájcban és Amerikában. Az 1984-1985-ös akadémiai évben, mint vendégkutató (Visiting Scholar) dolgozott az Egyesült Államokban (Southern Baptist Theological Seminary, Louisville, Kentucky) – miközben (1982-1986) Cleveland Ohio-ban, lelkipásztori szolgálata mellett, folyóiratot szerkesztett, könyvkiadót alapított és teológiát tanított.

1973 óta gyakorló lelkipásztor. 1981-től tanszékvezető tanár a Baptista Teológiai Akadémián Budapesten.

Almási Mihály 1996-2000-ig a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa és a Magyar Bibliatanács alelnöke valamint 1999-2000-ig a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke volt.

Első könyve 1976-ban jelent meg. Ezt eddig további 9 követte, 5 Magyarországon, 4 Amerikában, meg tucatnyi általa szerkesztett ill. kiadott kötet.

Publikációi zömmel teológiai szakmunkák, de írt és szerkesztett missziótörténeti és egyháztörténeti könyveket – sőt énekes és gyermek evangélikációs füzeteket is -, Magyarországon épp úgy, mint Amerikában.

Alapító elnöke a „Napsugár” Gyermekeket Nevelő Alapítványnak, alelnöke a Baptista Szeretetszolgálatnak.

Almási testvér lelkipásztor családból származik. Apai nagyapja fiatalemberként Kornya Mihály egyik segítőtje volt Erdélyben, anyai dédapja pedig a Kiskunhalasi Gyüle-

kezet egyik vezetője. Édesapja Orgoványon, Dömsödön, Békéscsabán és Szigetszentmiklóson volt lelkipásztor. Almási testvér 13 éves korában követte az Urat a bemenítésben. Lelkipásztori szolgálatot végzett a Noszvaji Körzetben (Eger, Noszvaj, Szomolya, Bükkzsérc, Tard, Felsőtárkány) Cleveland Ohio-ban és Szigetszentmiklóson.

-szerk

Lelkipásztor – beiktatásra

Bőkezű, gazdag a mi Istenünk,
Ajándékokat osztó, örök Isten!
Öröm szeretetéről zengenünk.
Kegyelmének hiánya soha nincsen.

Jézus Krisztusban Megváltót adott,
s vele és benne minden a miénk lett
Ő szerzett békét, bűnbocsánatot.
Ő világhosság, út, igazság, élet!

Ő rendel nyájának pásztorokat.
Ő ajándékoz téged is a nyájnak,
és a nyáj téged kezéből fogad.
A magasságba hálaimák szállnak.

Hálaimádságok, kérő imák,
hogy vezéreljen, őrizzen, segítsen,
és minden áldását áraszsa rád
az ajándékot osztó, örök Isten!

Hogy Ő munkálkodjék itt általad
és Ő szolgáljon szüntelenül benned...
vigasztaló ígére, aki szenved!
Szentlelkét kérjük, fényét, erejét,
hogy az ige magva bőven teremjen,
s Te Istened drága ajándéka légy
itt az erzsébeti gyülekezetben!

Túrmezei Erzsébet

Anyák napjára

Hogy kinek mit jelent e szó:
Anyám – ezt én nem tudhatom.
Számomra békét, melegséget,
Számomra boldog családi fészket.
Nekem e szó áldást adó.

Anya egy van csak, egy, aki
Gondoskodva tekint reám,
Aki meg tud bocsátani
Bármennyiszer megbántom én,
Csupán csak egy: az én anyám!

Őt szívből hadd köszöntsem itt,
Ki bő kézzel szórja elénk
Istentől nyert áldásait.
Ki, hogyha tehetné, szívét
Köztünk részekre osztaná.
Kérem Istent, szeretetét
Ma gazdagon áraszsa rá!
Tartsa meg még sokáig őt
A mi családi körünkben!
Adjon néki hitet, erőt,
Adjon sok-sok boldogságot,
Legyen mindörökre áldott!

Nagy László József

ANYÁK NAPJÁRA

Vannak olyan ünnepeink, amelyeket nem bibliai parancsra tartunk, mégis kedvesek nekünk. (Csak megemlítem, hogy a nagy keresztyén ünnepek megtartására sincs parancs. Schol se olvassuk a Bibliában pl., hogy ünnepeljük a karácsonyt - és sorolhatnám - mégis ünnepeljük, és helyesen cselekszünk.) Az édesanyák önfeláldozó szerepére emlékezni bizonyára nem bűnös dolog parancs nélkül sem, arról nem is szólva, hogy már a tíz parancsolat is kötelezővé teszi a szülők tisztelését: "Tiszteld atyádat és anyádat...!"

Mondhatná valaki: Igen, de itt a szülőkről van szó, és közülük is első helyen az apáról. Tényleg így van. Talán ezért is terjed a "szülők napja" elnevezés, vagy épp az anyák napja mellett az "apák napja" ünneplése is, ahogy pl. Amerikában gyakorlat. (Mother's Day, május 2. vasárnapja, Father's Day, június 3. vasárnapja.) Mégis - úgy gondoljuk - az édesanyákról való megemlékezés nagyon is indokolt a mai világban, hisz a család összetartásában, a gyermekek gondozásában, nevelésében, a családi tűzhely melegének biztosításában övéké a fő szerep. Lehetnek ritka kivételek, de a családok többségében ez így van.

MIT TESZÜNK ANYÁK NAPJÁN?

1./ "Köszöntjük az édesanyákat" - ahogy egy közismert vers mondja, "az élőket s a holtakat". Virággal, verssel, énekkel... és ők könnyes szemmel, nagy örömmel, de mégis gyermekeikért aggódó szeretettel fogadják a köszöntést. Megható pillanatok!...

2./ Legalább ilyenkor megkíséreljük sorra venni mindazt a jót, amit bennük és általuk kaptunk Istentől.

3./ Hálát adunk és könyörgünk értük. Dicsérjük Istent bölcsességéért, hogy más lelkeséggel áldotta meg őket, mint a férfiakat...

4./ Fogadalmakat teszünk, hogy mától kezdve figyelmesebbek, engedelmesebbek, tiszteletteljesebbek, vagy épp gondoskodóbbak leszünk attól függően, hogy mi hány évesek vagyunk és milyen idős az édesanyánk. Mi lett volna belőlünk szerető gondoskodásuk nélkül?!

Legyen az új évezred első anyák napja örömteli, békességes, áldott családi és gyülekezeti ünnep!

Almási Mihály

Csodák és áldások!

(Malakiás 3. rész 10. 12. vers)

Március 18-án jöttünk hazafelé az imaházból. Azon gondolkodtam, hogyan tudnék hozzájárulni a kerítésépítéshez. Édesapám is ezen gondolkozott, mert azt mondta: Nekünk is adunk kell valamit. Sajnos egy hitvatlan vendég is volt velünk, aki mindjárt megszólalt mellettem: - Persze! Kerítés! Ott van neked a fűtés, a villany, a víz, a telefon. Jó, ha azt ki tudod fizetni és elég lesz a következő nyugdíjig. Hogy akarsz te adni? Ugyan miből? Ez sajnos igaz! – adtam meg magam, de más gondolatom is támadt. Miből? Hálából, szeretetből, jó szívvel, örömmel. Nem hallottad soha a példázatot? Az ég madarai, a mező liliomai? Milyen sáfár vagy? Te nem a tiedből adsz! Csak visszaadsz abból, amit kaptál! Szégyelltem magam, de nem találtam a megoldást. Isten azonban szeretettel és türelemmel tanított most is, mint már annyiszor. Este csengettek az ajtón és egy régebbi munkámért kaptam egy összeget, ami a szükséges pénz harmadát jelentette. Kedden délelőtt kaptunk egy rendelést, ami majdnem a második harmadot tette ki. Ezt már örömmel és Isten iránti hálával egészítettük ki, sőt még a vasárnapi gyűjtésre is jutott. Így azután kettős örömünk van. Tudtunk adni, s nyertünk egy olyan áldást, ami újabb bizonyítéka Isten kegyelmének és szeretetének. Megtanultuk azt is, hogy aki Istennek tízből egyet ad, annak tizenegy marad és nem kilenc. Ez az az áldás, amelyet semmi más nem pótolhat, s földi értékben ki sem fejezhető. Ez az egyetlen érték, amelyet a Menyben is jegyeznek. Gyűjtünk sok ilyen kincset mi is! Higgýtétek el, megéri!

Vinkler György

Meghalt a király?

Hát mondhatom, ez a hír nagyon megijesztett! Mert én úgy tudtam, hogy Jézus eddig még csak egyszer halt meg, de harmadnapra feltámadt, és onnan kezdve már halhatatlan volt. Sőt, tulajdonképpen azelőtt is halhatatlan volt, csak most emberré vált. Hát akkor minket jó becsaptak, mert most megint meghalt, az már egyszer biztos, hiszen ezzel van tele az összes TV, rádió, meg az újságok is, hogy meghalt a király!

Az egész a kakaskukorékolással kezdődött. Már megint az a nyavalyás kakas, szegény Péter is akkor árulta el Őt, amikor a kakas megszólalt. Szóval a fránya szárnyas elkurjantotta magát (mert elvileg ez ám a dolga), mondta hogy kukurikú, és a királyt ez zavarta. Persze én ezt nem értem, mert az írások szerint a királyt senki, semmi sem zavarta, még akkor sem, amikor a tanítványok már azt gondolták, hogy nagyon fáradt. És pont akkor hozzá kellett engedni a gyerekeket. Na jó, mégis volt, ami zavarta a királyt, a hitetlenség meg a bűn. Meg a pénzváltók, a kufárok a templomban.

Azt is mondták nekem a TV-ben, meg a rádióban is, hogy a király tapasztalt vadász volt. Ez megint csak szöveget ütött a fejembe, mert eddig úgy tudtam, hogy inkább a halászokkal barátkozott. Hát, halászat, vadászat, valahol rokon szakmák. Persze az ács-mesterséghez egyiknek sincs semmi köze. Innen kezdve azért már gyanús a dolog. Szóval a király vadászott, és ezért voltak otthon vadász eszközei. Meg a saját védelmére is voltak eszközei. Hát, most már végképp nem értem, hiszen Jézus a saját védelmére mindig az ígét, illetve az imát használta. Ha egyáltalán használt valamit.

Mindegy, szóval megszólalt a kakas, lehet, hogy már harmadszor szólalt meg, és

ez nagyon idegesítette a királyt. És mivel a vadászati, meg az önvédelmi eszközei ott-hon voltak, hát elővette az egyiket, és ijesztésképpen, vagy mérgében többször a levegőbe lőtt. Hát gyerekek, ez a király!

Vagy mégsem az? Csak azért, mert annak nevezi magát? Jézus királyságának mindig is elég egyértelmű jelei voltak. De ennek a királyságnak a jeleit soha nem láttam. Egy egyszerű ember, aki olyan hatalmasan nagy dolgokat soha nem tett le az asztalra, ez a király?

Persze az emberiségnek kell valami, valami, amiben hisz, akibe kapaszkodik. Aki a viszonyítási alap. Akit imádunk. Akire büszkék vagyunk, akire felnézünk. Aki megért, biztat, bátorít, aki mindig a barát. Akit a szívembe zárhatok. Akit bármikor hívhatok, aki mindig ott van velem. De már elnézést, most miről, kiről beszélek én?

Arról a hatalmas, izléstelen kultuszról, ami mindentől folyik, már hetek óta? Az értelmetlen örületről, búcsúkoncetről, búcsúmusorról, búcsúdadról, búcsúkönyvről? Egy ember értelmetlen, buta haláláról? Egy balesetről? Televíziós temetésről?

Én túl sok élő királyt nem ismerek. De ha valamelyiket követném, királyomnak elfogadnám, százszor megnézném, meggondolnám, ki legyen az.

Vannak, akik még mindig ott állnak zokogva, virrasztva a kapuja előtt. De az a király nem jön ki sem harmadnap, sem soha többé.

(A lábam jegyzete kézzel írva bizonyos össze nem mérhető dolgokról. Mert a kisegér nem igazán egy kategória az elefánttal, bármennyire is szeretné azt a kiségr.)

James / (BÉTEL)

A gyülekezetek „kinyújtott karja”

Kapcsolataink megerősítése

A MEKDSZ a gyülekezetek „kinyújtott karja” szeretne lenni egy olyan társadalmi helyzetben, ahol az egyházaktól való elidegenedés különösen is fontossá teszi az egyházakon kívüli, de értük végzett szolgálatokat. Szükséges az evangélium hirdetése az egyetemeken és főiskolákon, ahol a gyülekezetek nem tudnak megfelelő kapacitással jelen lenni.

A diákszövetség helyzete ill. munkájának jellege a keresztyénségben hasonlít – biológiai hasonlaltal élve – a sejt közötti állományhoz, amely a sejteket látja el tápanyaggal, kívülről. Ez a funkció nagyon fontos a test egészére nézve, de ennek meglátásához túl kell látni az egyes sejtek funkcióján. A MEKDSZ munkája is értékes az egész Test (Efezus 1) számára, még ha az nem is tartozik egyik vagy másik gyülekezet keretei közé.

A MEKDSZ számára nélkülözhetetlen a hívő diákok részvétele a misszióban. Őket „veszi” kölcsön a gyülekezetből. Ez sok esetben fájdalmas, mert mindenkire szükség van a gyülekezetben. A MEKDSZ munka során viszont – néha nehezen, de izgalmasan – formálja Isten a diákokat. Sok dologra tanítja meg őket a diákevek alatt. (Bibliaóra megtartása ill. vezetése, kapcsolatépítés más hívőkkel, más felekezetűekkel, evangélizációk megtervezése és megszervezése, bibliatanulmányozás, csapatmunkában részt venni, stb.) Ez a tudás 2-3 évig a MEKDSZ-t szolgálja és segíti, de utána egy életen át a gyülekezetet.

Ha Isten megtérést ad embereknek a MEKDSZ-en keresztül, akkor ezeknek az embereknek gyülekezetet kell keresni, hiszen a MEKDSZ nem gyülekezet és nem is akar az lenni. Így a megtérteket és ér-

deklódókat a MEKDSZ igyekszik betagozni a „Krisztus testbe”, a gyülekezetbe.

A MEKDSZ a gyülekezeti háttérre támaszkodva végzi munkáját. Az elmúlt évben azt tapasztaltuk, hogy több gyülekezet is figyelemmel kíséri és támogatja a MEKDSZ munkáját. Ennek nagyon örülünk és azért imádkozunk, hogy ez folytatódjon.

Ebben minden „MEKDSZ-es” segíthet, mert a legközvetlenebb információkat ők adhatják a diákmisszióról a gyülekezetünknek. Ha a MEKDSZ-es diák vagy szenior a gyülekezetében rendszeresen beszámol iskolai bibliakörének életéről, szolgálatáról akkor a gyülekezet egyre inkább a sajátjának fogja érezni ennek a szolgálatnak a sorát. Kérhetjük a gyülekezetünket, hogy imádkozzanak a diákkörünkért, a MEKDSZ táboraiért. Ezáltal részt vehet a gyülekezet is a diákmisszióban. A MEKDSZ tagok rendszeresen megkapják a MEKDSZ körleveleket, amelyeket továbbíthatnak a gyülekezeteik felé is.

Egy másik lehetőséget jelenthet az, hogy meghívadják a MEKDSZ-t a gyülekezetbe, hogy mutassa be önmagát és a munkáját. A MEKDSZ bemutatkozás megszervezésében a kezdő mozzanat a MEKDSZ-es gyülekezeti tagé, aki a meghívás ötletét felveti a gyülekezetben. Arról, hogy ez hogy szokott működni, szívesen adunk információt a MEKDSZ irodában.

Gyülekezeti kapcsolatok nélkül a MEKDSZ elszigetelődhet azoktól, akiknek vagy akikért dolgozik, s a gyülekezetek pedig bizalmatlanná válhatnak a MEKDSZ felé, ha nem ismerik, csak azt látják, hogy diákjaik esetleg más felekezetű diákokkal járnak egy bibliakörbe, esetleg épp egy gyülekezeti bibliáorával egy időben. Aki hajlandó rendszeresen kevés időt szánni, hogy erősítse a MEKDSZ és a gyülekezetek közötti kapcsolatot, az nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a hívők felfedezzék és megélik testvériségüket, erejükkel pedig egymás szolgálatát is segítsék!

Froukje de Hoop (titkár)

A csata kimenetele

A csata szombat este kezdődött a testvérek között. Frédi véletlenül kiverte Zsófi kezéből a fagyalaltot. Amikor pedig húga rá-rivallt, hogy „ökör!”, egyszeriben elfelejtette, hogy bocsánatot akart kérni, és a méltatlankodásra, hogy: „most ott van az egész a padlón”, azt vetette oda: „Nyald fel onnan!”

A túske mind beljebb fűrődött bennük, másnap Zsófi megrúgta Frédit, a fiú visszavágott, nemsokára összegabalyodtak, Zsófi visított, és – mind a ketten büntetést kaptak. Ezen Frédi mérhetetlenül felháborodott, szerinte Zsófi kezdte az egészet, és az istentiszteleten elengedte a füle mellett, amit a felebaráti szeretetről hallott. Alighogy hazaérték, tussal húzta át Zsófi házi feladatát, mire Zsófi összetörte Frédi legszebb repülőgépmoelljét. Dúlt a harc. Annak ellenére, hogy a szülők leültették őket, igyekeztek lelkükre beszélni, de ők úgy ültek előttük, mint a süketek. Beküldték őket a szobájukba. Frédi azonban talált egy ronda nagy pókot az ablakon, nosza, besurrant húga szobájába, és rátette az íróasztalra, mivel tudta, mennyire irtózik tőlük. És úgy lett, mintha az ördög forgatókönyvében írták volna: Zsófi felugrott, Frédi után akart futni, de az kiugrott az ajtón, és jól becsapta maga mögött... - rá, Zsófi ujjaira. Az egész házban hallatszott a jajveszékelés. Eltört az uja.

Rohantak az ügyeletes orvosi rendelőbe. Frédi is. Mert amint látta, micsoda bajt okozott, egyszeriben elmúlt minden haragja, már nem utálta hógát, ellenkezőleg, annyira sajnálta, hogy szívesen ült volna az ő helyén, fájdalomtól összegörnyedve. Nyomorultul érezte magát, befelé imádkozott, kérte Isten bocsánatát, és azt, hogy gyógyítsa meg a testvérét!

És még mielőtt bementek az orvoshoz, sirva kérte Zsófit, hogy bocsásson meg neki. Amíg a rendelőben tartott a kezelés, arra gondolt, hogy éppen a héten magya-

rázták nekik, hogy milyen semmiségek miatt támadnak veszekedések, verekedések testvérek között, és mindegyik úgy látja, hogy a másik a hibás! – És ha a másik a hibás? Még nem tanultunk meg megbocsátani? – kérdezte a tanítójuk. – A szeretetet meg lehet mutatni azzal is, hogy nem mi akarunk igazságot tenni, mert ha ő valamilyen vétett, én meg másban vétettem – magyarázta a gyerekeknek.

Frédi arra kérte Istent, adja meg, hogy más-kor is szeretni tudja Zsófit, és ilyen szégyenteljes dolog soha ne történhessen náluk. És földidézte a zsolnárt, amelynek idevágó versét megtanulta, de most nem alkalmazta: „Mily szép... ha a testvérek egyet-értésben élnek!” (Zsolt. 133:1.)

BÉTEL 2001. 02. 18.

A szőnyeg visszája

Kétségbeesem sokszor én is a világon és magamon.

Gondolva, ki illyet alkotott: Örülten alkotott s vakon.

De aztán balzsamként megenyhít egy drága Testvér halk szava, ki, míg itt járt, föld angyala volt, s mostmár a mennynek angyala:

“A világ Isten szötte szőnyeg, mi csak visszáját látjuk itt, és néha – legszebb perceinkben – a színéből is – valamit”

Reményik Sándor

Mit jelenthet a biztató szó?

- Az értékek kibontakozását
- feszültségek feloldását
- arcok mosolyra fakadását
- s Isten szeretetének kisugárzását barátaink felé.

Keresztyének és szamurájok

1671-ben Jamamoto Cunetomo Hagakure címmel összeállított egy több száz történetből és leírásból álló gyűjteményt, amely a köztudatba Nabesima történetek vagy a Szamurájok kódexe néven került be. A szamurájokról rengeteg legenda és történet kering, amelyek egy részének semmi köze nincs a valósághoz. Viszont a XVII. század végén, amíg a Tokugawa sógunátos be nem tiltotta, élt egy oibaraként ismert hagyomány, amely abból állt, hogy a meghalt urát a szamuráj rituális öngyilkosság révén követte a halálba. Ezt a hagyományt csak a legelszántabak és a legkiválóbbak követték még a szamurájok közül is. Jamamoto Cunetomo, egy szamuráj két legjellemzőbb tulajdonságaként az ura iránti feltétlen engedelmességet és a szeretetet jelölte meg. A Hagakureban több történet is leírja, miként védte urát és annak becsületét végsőkig egy szamuráj. Az ura gondoskodását a szamuráj a haláláig tartó hűséggel, engedelmességgel és szeretettel viszonzta. Ez az a három dolog, amely figyelmet kell, hogy ébresszen még egy keresztyén emberben is.

Véleményem szerint ez a példa követhető egy keresztyén számára, a helyzetéből adódó nyilvánvaló különbségek ellenére is. Egy hívő ember ura Jézus Krisztus és nem egy ember. De a halálig tartó hűség, engedelmesség és szeretet ugyanúgy érvényes egy hívő számára is.

A szamurájok harcosok voltak, akik készek voltak urukért bármikor feláldozni a saját és akár családjuk életét is. A keresztyén hívő emberek sok esetben nem érzik azt, hogy ők is egy csata harcos résztvevői lennének. Pontosabban: egy csatát nap–nap után megvívni, a megélhetésükért folytatott küzdelmet. De eközben elfeledkeznek arról, hogy van egy másik csata is, amely sokkal fontosabb: az emberi lelkekért folyó küzdelem, és ebben a csatában Isten a hívő embereknek feladatokat adott. Ez a csata nem világi fegyverekkel folyik és nem ebben a világban zajlik le. Ez a csata a Lélek háborúja lelkekért a szellemi síkon zajlik, lelki fegyverekkel. A kérdés csak az a hívők számára, hogy akar-e Isten jó harcosai lenni, és Istennek szolgálni. Mert Isten csak azokat tudja használni erre a célra, akik engedelmesek, hűségesek és kitanak a szeretetben halálukig.

Kiss László Zsolt

Egy kis derű...

- Ki karmolt össze ilyen csúnyán?
- A nővérem.
- ?
- Mert amikor azt imádkoztam, hogy „szabadíts meg a gonosztól”, ránéztem.
- ♦
- Mióta hiányzol? – kérdezi a hitoktató.
- A betlehemi gyermekgyilkosság óta – feleli a gyermek.
- ♦

Pistike későn jön az iskolába, és a tanító felelősségre vonja.

- Olyan csúszós, fagyos idő van kint – mondja Pistike -, hogy ha egyet léptem előre, kettőt hátracsúsztam.
- Hát akkor hogy érhetél ide?
- Megfordultam, mintha haza akarnék menni

Nahát ez a gyerek!

Egy kisfiú elment egy templomba, amelynek gyönyörű ólomkeretes ablakai voltak. Elmesélte neki, hogy az ablakokban különböző szentek képei láthatók. Néhány hét múlva a vasárnapi bibliaórán megkérdezték a gyermekeket, hogy ki a szent ember? A kisfiú buzgón jelentkezett, és így felelt:

„A szent az, akin átvilágít a fény.”

Egy édesanya megkérdezte hat éves kisfiától, hogy szerinte mit jelent a kedvesség, és mit a jó-ság. A fiú így válaszolt: „Ha én vajás kenyeret kérek tőled, és te adsz nekem vajás kenyeret, hát akkor ez kedvesség, de ha lekvárt is teszel rá, akkor ez már jóság.”

F a k a n á l

Sertésfilé kabátban

Hozzávalók 4 személyre:

60 dkg sertésfilé, 4 vékony szelet szalonna, só őrölt bors, 4 evőkanál olaj, majoránna, 50 dkg gomba, 2 hegyes paprika, 1 mokkáskanál fokhagymapor, őrölt kömény, 1 húsleves kocka, 1 csokor petrezselyem

Elkészítés:

A sertésfilét megtisztítjuk hártályaitól, megmosuk, szárazra töröljük, majd kettévágjuk keresztben a filétet. Bedörzsöljük sóval, borssal, majo-

ránával, betekerjük a szalonnaszeletekbe és hűtővel rögzítjük. A gombát megtisztítjuk, megmossuk és nem túl vékony szeletekre vágjuk. A paprikát megmossuk, kettévágjuk, kicsumázzuk és csíkokra metéljük. Egy nagy serpenyőben felforrósítjuk az olajat, a húsok minden oldalát hirtelen szép pirosra sütjük, majd kiszedjük, a visszamaradt zsiradékából keveset tepsibe öntünk. Beletesszük a gombát, megszórjuk paprika csíkokkal, köménnyel, sóval, fokhagymaporral, ráteszük az elősütött húsokat. A sütőt 200 fokra előmelegítjük, majd kb. 25 percig – csökkentett hőmérséklet mellett – sütjük. Időnként kevés leveskockából készült levessel megöntözzük. Ha megsült rövid ideig pihentetjük. A húst ujjnyi széles szeletekre vágjuk, a gombával körítjük és apróra vágott petrezselyemmel megszórjuk.

Eseménynaptár 2001. Május

06.	9.00.	Imaóra, úrvacsorai istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet – Anyák napja
13.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet
20.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet
24.	9.00.	Mennybemenetel napja
26.	17.00.	Lelkipásztor beiktatás
27.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKBK
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

Laczkovszki János

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Szakszervezet: Pannon Set Bt.

Megjelenik havonta nyomtatva 250 példányban

Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>

Következő lapzárta: 2001. május 27.